

MEATFARE SUNDAY
SUNDAY OF THE LAST JUDGMENT

Icon of the Last Judgment

February 19, 2017
THE SUNDAY OF LAST JUDGMENT – TONE 7
THE HOLY APOSTLE ARCHIPPUS

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF FEBRUARY 20 – FEBRUARY 26

- FRIDAY, FEBRUARY 24 – *THE FIRST AND SECOND FINDING OF THE PRECIOUS HEAD OF THE HOLY PROPHET, FORERUNNER AND BAPTIZER JOHN*
10:30 AM – DIVINE LITURGY AT ST. PAUL MANOR
- SATURDAY, FEBRUARY 25 – *OUR HOLY FATHER TARASIOUS, ARCHBISHOP OF CONSTANTINOPLE*
9:30 AM – DIVINE LITURGY & PANAKHYDA; + WALTER BACHYNSKY - REQ: BACHYNSKY FAMILY
6:00 PM – GREAT VESPERS
- SUNDAY, FEBRUARY 26 – *SUNDAY OF THE EXPULSION OF ADAM AND EVE;*
OUR HOLY FATHER PORPHYRIUS, BISHOP OF GAZA
9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners
-

Forgiveness Sunday

Next Sunday, February 26th there will be a “Cheesy Potluck” following the Divine Liturgy. This is the last opportunity to enjoy dairy products before the Great Fast begins. Please bring a meatless dish to share with others. (Please note: there are people in our community with severe and life threatening allergies so please no nuts or mushrooms.) Immediately following the potluck we will celebrate Forgiveness Vespers in the church to open the Great Fast. This is a beautiful opportunity to begin the fast with mutual forgiveness.

.....

During the Great Fast, the Liturgy of the Presanctified Gifts will be offered on Wednesday evenings at 6:30 PM and Friday Mornings at 9:30 AM. Each Wednesday, following the Presanctified Liturgy, there will be a Lenten Meal and a Spiritual Talk. We need volunteers to prepare the soup for the dates of 3/1, 3/8, 3/15, 3/22, 3/29, 4/5 and 4/12. Please talk to Olena Bankston to volunteer.

CARDS FOR SALE

Easter Cards, and various other greeting cards are available for sale in the church hall following each Divine Liturgy. See Mary Kitt to purchase.

DON'T WAIT UNTIL IT IS TOO LATE

Start arranging your schedule today so that you can be present for as many of the Lenten services as possible. Put God first.

**LENTEN SCHEDULE FOR THE WEEK OF
FEBRUARY 27 - MARCH 4**

- Mon 2/27 - 6:30 PM - Canon of St. Andrew - 1st part
Tue 2/28 - 9:30 AM - Canon of St. Andrew - 2nd part
Wed 3/01 - 9:30 AM - Canon of St. Andrew - 3rd part
6:30 PM - Liturgy of the Presanctified Gifts followed by Lenten meal and spiritual talk
Thu 3/02 - 9:30 AM - Canon of St. Andrew - 4th part
Fri 3/03 - 9:30 AM - Liturgy of the Presanctified Gifts

TO HAVE MORE – *PLEONEXIA*

Fr. Stephen Freeman

<http://blogs.ancientfaith.com/glory2godforallthings/2016/09/22/to-have-more-pleonexia/>

Addictions are strange things. I have a friend who says that the problem with alcohol is that there “simply isn’t enough.” Non-addicts frequently misunderstand. I once heard someone say to an addict, “When you decided to go down that road...” There is very little decision within an addiction. The disease of addiction itself does the choosing. The person involved often watches helplessly as they go through the motions of yet another round, watching everything head in a direction over which they feel powerless.

First the man takes a drink.

Then the drink takes a drink.

Then the drink takes the man.

This is easily described in terms of alcohol and drugs. However, I believe we are a culture of addicts. Those on drugs and alcohol are simply lucky enough to be able to see their addiction more clearly.

Within the list of sins that come up in the Scriptures, “drunkenness” has its honorable mentions. However, there is a deeper addiction, far more pervasive, that plays a greater role, both in Scripture and in our own lives: greed. This little English word seems rather quaint. It sounds like something that belongs in a Dickens novel. Indeed, it is so removed from our working moral vocabulary that it can be proclaimed (without blushing), “**Greed is good.**” Greek has a much richer term: *pleonexia*. It means “the desire to have more.” And that definition suggests a much larger and pervasive problem indeed.

“**To have more**” lies at the heart of modern civilization. Wealth and prosperity at ever-increasing levels are held as promises to be desired. We often measure our economies by growth rather than any measure of well-being. Greed for us means nothing more than wanting too much. We fail, however, to challenge the wanting itself.

I am not concerned with economic theory here, except in the relations that can be called the “spirituality” of the culture. If there is a spirituality of consumerism, it is best described as *pleonexia*, greed. It is what drives consumers. It is sadly true that if greed were to cease tomorrow, the world as we know it would collapse. We have no inherent control on greed other than the limits of our credit cards.

If our desire to have more is to be maintained at its *required* level, we ourselves are required to believe in it and to agree to participate in it. And here our addiction comes to the fore. We not only desire to have more, we often find ourselves powerless to desire less. “Buyer’s remorse” is not a fiction – it is the consumer’s version of a hangover.

If the desire to have more were limited to material goods, it would, perhaps, be but a bothersome thing. However, the disease of *pleonexia* is spiritual and infects the whole of our lives. *Pleonexia* is not a disease that can be isolated to a single area of our lives. We want more of everything: more things, more sex, more food, more entertainment, *ad infinitum*.

In the Kingdom of God, *self-emptying* is the principle of true existence (cf. Phil 2:5-11). And so we find ourselves enthralled by a spiritual principle of the deepest irony: we crave more which draws us further and further away from our very being. **The more we gain, the less we exist.**

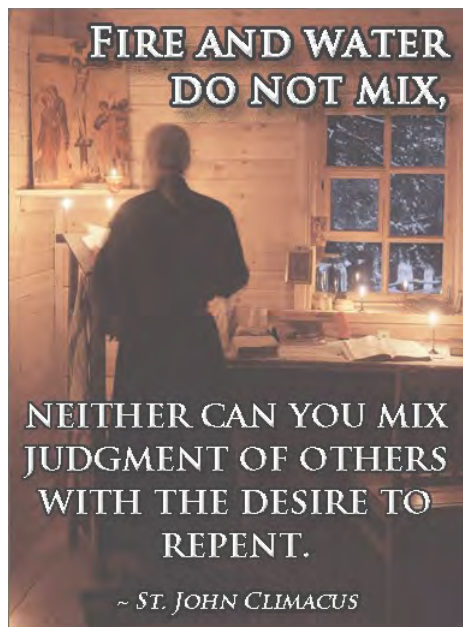
“What does it profit a man if he gains the whole world and loses his soul?” This saying of Christ is daily being fulfilled in the course of our lives. It is worth noting that the great writer Alexander Solzhenitsyn rediscovered his faith when he was in the Gulag prison system of the Soviet Union. Strangely, the emptiness of that bleak existence became a treasure for him. When he was first released into external exile, he managed to find a small shack in which to live. He had no money to furnish it. He found a couple of boxes to serve for a bed. When his circumstances later improved and he gained an apartment, he took the boxes with him for his bed. He feared the road of *pleonexia* and treasured the spiritual freedom he had found in poverty.

The Orthodox way of life purposefully asks us to renounce the spirit of Mammon. We fast, we practice generosity – and we do so as *a way of life*. We were not created for acquisition. Our life is found in the Cross. The Cross is both the place Christ accomplished our salvation, as well as the way of salvation itself. It is the *wisdom* as well as the power of God. The wisdom of the Cross is the self-emptying of Christ. This self-emptying is not anti-life, but the actual mode of true-existence. “Whoever loses his life for My sake will find it.” (Mat 16:25)

There are many who concern themselves greatly about how a nation’s economy works (just post an economic thought on Facebook and watch the traffic). Most of our thoughts are generated by the same consumer/political/information conglomerates who press us towards consumption in the first place. For the time being, Christians should satisfy themselves that their own renunciation of consumerism will not bring the entire economy to a halt. But if we refuse to turn away from the manifold forms of *pleonexia*, **then the whole of our soul will be in danger.**

Thinking about the spirituality of *pleonexia*, we do well to examine the whole of our lives. Our desire to have more drives others away from us, or places them in the position of begrudging competitors. They interfere with **my time, my plans, my interests, my pleasure**, etc.

For Christ’s sake, lose your life. **Why should you keep trying to gain the world?**

Неділя м'ясопусна

Матей 25, 31 – 40

Прийдіть, благословенні Отця мого

Нехай слова, які сьогодні промовляє до нас Ісус, негайно розбудять наше серце. У Євангелії від Матея картині завершення нашого життя передують три притчі: притча про вірного слугу, про десятьох дів і про таланти. Кожна з них закликає нас до пильности. Нам слід чувати кожної хвилини нашого життя, уважно дивитися очима серця, чекаючи на прихід Господа, адже від нашого погляду залежить суд, остання оцінка того, як ми живемо.

Можна зауважити, як у сьогоднішньому Євангелії повторюється слово «бачити»: «Коли ми бачили Тебе, не бачили Тебе...?» (див. Мт. 25, 37-44). То ж критерієм зрячости наших очей є Він, Ісус. І саме у погляді на Нього ми часто або короткозорі, або одноокі. Ми думаємо про Нього так, неначе Він десь далеко чи буде пізніше, тоді як Він є тут і тепер. Найбогомольніші з нас шукають Його у своєму серці наодинці, в молитві, так, наче мусимо втікати від інших, щоб знайти Його.

Але йдеться про Ісуса! Не про образ, який ми собі творимо. Йдеться про улюбленого Сина, воплощеного, на правду воплощеного, тобто зодягненого у нашу з вами людську природу, у ту людську природу, яку Він узяв на себе і несе на собі постійно. Ми дійсно знаємо Ісуса лише тоді, коли знаємо Його як Христа, тобто знаємо Його разом з усіма Його

братами і сестрами, Ісуса, присутнього у кожній людській особі. Йоан, улюблений учень Ісуса, який зумів побачити серцем тайну воплощення Сина Божого, ще і ще раз говорить у своєму посланні: «Хто не любить брата свого, якого бачить, той не може любити Бога, Якого він не бачить» (1 Йо. 4, 20). Ось із чого має початися очищення очей нашого серця.

У словах, які Ісус промовляє до нас у сьогоднішньому Євангелії, Він ідентифікує себе з кожною людською істотою, а особливо з тими, що страждають. Ми не любимо бачити страждання: відвертаємо очі, бо не вміємо реагувати на нього. Ісус ідентифікований з кожною людською істотою, бо насправді, ким ми не були б, перебуваємо в такому стані. Ісус хоче, щоб ми бачили стан людства таким, яким він є, бачили людину голодну, спраглу, нагу, на чужині, недужу, ув'язнену.

Позаяк кожна мить стає останнім судом нашого життя, то якщо ми хочемо бути розсудливими, нам негайно слід перевірити свій погляд на людей. Ми можемо побачити, що кожна людина, яку зустрічаємо, близька чи незнайома, відчуває голод, спрагу, є чужою, відмінною від інших, обділеною, недужою чи навіть поневоленою. У всіх цих потребах виявляється основна потреба кожної особи – бути визнаною і бути

любленою. Ось так у нашому погляді справджується дивовижний реалізм Ісусових слів: «Ти бачиш свого брата? Отже, ти побачив Бога» (пор. Мт. 25, 35 – 40).

Найбільше вражає те, що тут не йдеться про надзвичайні вчинки. Звичайно, буває, що час до часу в пориві щедрости ми беремо участь у добродійній акції, допомагаємо певній благочинній організації. І те робити потрібно, навіть необхідно! Але це вкотре засвідчує наше вибіркове бачення людей. Насправді ж ідеться не про надзвичайні заходи, а про наші щоденні стосунки з кожною людиною.

Ми можемо відповісти, як люди, що стояли ліворуч: «Але ж Господи! Я не зробив нічого поганого. То чому ж я не можу увійти до Царства Отця? Я нікому не зробив нічого поганого». Це правда, ми добрі люди, не хочемо робити нічого поганого іншим. Але тут ідеться про дещо глибше, йдеться про опущення добрих справ. Ісус не докоряє тим, які ліворуч, що вони вбили когось чи очорнили. Він докоряє їм, що вони нічого не зробили, коли бачили брата голодним, спраглим, нагим, ув'язненим, чужинцем, недужим. Ось що мало би поворушити нас. Наше життя банальне, порожнє, бо воно сповнене опущення. Наше серце сліпе!

Знову ж таки, для того, щоб повернутися, ми не мусимо чинити надзвичайне. Ідеться про навернення серця, про пасху в нашому житті, про перехід від смерти до життя. Йоан

Богослов також нагадує нам: «Ми знаємо, що ми перейшли від смерти до життя, бо любимо братів» (1 Йо. 3, 14).

Першою у цьому переході є переміна погляду, який зумовлює все наше людське життя. Це перехід до погляду з вірою. Коли ми дивитимемося з вірою, наш погляд оживлятиме нашу добру волю і відкриватиме серце до милосердя. Милосердя, тобто відкритість серця до бід інших людей, – це не жалість. Жалість іде згори і не бачить в інших справжньої величі їх як образу Божого, ані їх справжньої біди. Погляд віри йде з глибини серця і пробуджує повагу до іншої людини. Ми часто судимо інших під певним кутом зору, бачимо їх поверхово і відносно себе самих. Через віру ми можемо бачити їх по-іншому, дивитися на них із повагою, в повному розумінні цього слова. Отець поважає кожного з нас. Він дивиться на нас із замилюванням.

Нехай світло погляду нашого Отця перейде до наших очей, бо це і є погляд у вірі. І тоді наша присутність набуває для людей іншого значення. Вона стає для них великим дарунком, дарунком радості, якого вони чекають. То ж просімо Ісуса, щоб Він передав нашим очам і нашому серцю світло любови Отця і щоб зробив із нас людей віри, віри, що «чинна любов'ю» (Гал. 5, 6).

Жан Корбон, *Це називається світанком*,
Львів, Свічадо 2007

Sunday offering for February 5

Amount	Number
\$15.00	1
\$20.00	5
\$25.00	1
\$30.00	1
\$40.00	2
\$48.00	1 (loose)
\$85.00	1
\$100.00	1
\$120.00	1
<hr/>	
\$603.00	

Parishioner Total: \$603.00

Average / parish household (43): \$7.93

Weekly Stewardship Goal: \$1288.00

Shortfall: <\$685.00>

Sunday offering for February 12

Amount	Number
\$15.00	2
\$20.00	3
\$30.00	1
\$36.00	1 (loose)
\$40.00	3
\$50.00	1
\$75.00	1
\$100.00	1
\$160.00	1
<hr/>	
\$676.00	

Parishioner Total: \$656.00

Visitor Total: \$20.00

Average / parish household (43): \$8.63

Weekly Stewardship Goal: \$1288.00

Shortfall: <\$632.00>

PARISH COMMITTEES

FINANCE COMMITTEE:

Myra Heltsley
Stephen Hojsan
Maria Hughes

PASTORAL COUNCIL:

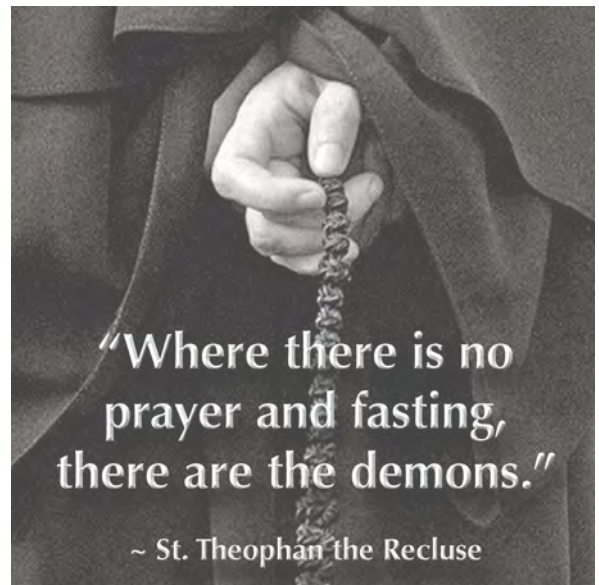
Vladimir Bachynsky
Olena Bankston
Gabriel Espedal
Mark Hartman
Luke Miller

STEWARDSHIP (FUNDRAISING) COMMITTEE:

Susan Avant
John Heltsley (*fundraising consultant*)

SOCIAL COMMITTEE

Olena Bankston
Olga Fedunyak
Mary Kitt
Michael Miller
Olga Miller
Lubomyra Yoldas

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

The Twofold Coming of Christ

We do not preach only one coming of Christ, but a second as well, much more glorious than the first. The first coming was marked by patience; the second will bring the crown of a divine kingdom.

In general, whatever relates to our Lord Jesus Christ has two aspects. There is a birth from God before the ages, and a birth from a virgin at the fullness of time. There is a hidden coming, like that of rain on fleece, and a coming before all eyes, still in the future.

At the first coming He was wrapped in swaddling clothes in a manger. At His second coming He will be clothed in light as in a garment. In the first coming He endured

the cross, despising the shame; in the second coming He will be in glory, escorted by an army of angels.

We look then beyond the first coming and await the second. At the first coming we said: Blessed is He who comes in the name of the Lord. At the second we shall say it again; we shall go out with the angels to meet the Lord and cry out in adoration: Blessed is He who comes in the name of the Lord.

St. Cyril of Jerusalem

**For more information on Eastern spirituality, visit
www.ecpubs.com**